

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 4. Onverwchte ghenesinghe van hert-pijne, ende andere quaelen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

vande hoof-pijnen verlost, ende ontfongh bequaeme gefontheyt om haer leven te beschrijven. Sy heeft vijf volle weken in dit schrijven besteedt: ende als dit schrijven ten eynde was, wiert sy wederom vande voorighe pijnen overvallen.

§. 3. VVort in haer sieckte van Christus besocht.

A*Gnes* wiert met een heete kortse bevanghen, die langhen tijdt duerde: Maer terwijlen het lichaem sieck was, wiert haer ziele soo vervult van hemel-schen troost ende soo vriendelijck van haeren Salighmaeker besocht, dat sy wenschte altijd in dese sieckte te blijven. *Ick wiert al dickwils, seght sy, van mijnen Bruydegom besocht met een menighe van Engelen.* Soo dat dese sieckte haer als eenen hemel was. D'inwendighe vrolijkheydt van haer herte, die hier uyt sproot, was soo groot, dat sy die niet en konde bedecken: Maer thoonde seer merckelijcke blijshap in haer ghelaet, oock als sy inde brandende kortse lagh. Hier over wiert sy van't out vrouwken, by de welcke sy woonde, berispt: De welcke seyde, dat soodaenigh ghelaet niet en betaemde aen siecke menschen: Ende dit vrouwken was verdrietigh, dat *Agnes* soo blyhertigh gevonden wiert, vande ghene die haer quaemen besoecken. *Mijn aensicht wees uyt, seght Agnes, hoe mijn herte gestelt was: Ick en konde niet weynsen.*

§. 4. Onverwachte ghenefinghe van hert-pijne ende andere quaelen.

NAer dat sy eenighe jaeren te Ruremonde ghewoont hadde, heeft sy haer wooninghe by Jousfrouw Botters ghenomen, die een gheestelijcke Wedu-
N we

we was: Met de welcke sy ghewoont heeft tot de doot van dese Jouffrouw, die weynigh tijds voor *Agnes* ghestorven is, ghelijck hier onder sal blijcken.

In dit huys queelde sy van groote hert-pijne, krachteloosheydt, ende afgheteertheydt des lichaems, die haeren oorspronck scheen te nemen, uyt de menighvuldighe vereeninghen met haeren Beminden. De swackheyt haers lichaems was soo groot, dat sy ghe-nootsaect was dickwils op haer bedde te blijven: Ende als sy opstont, en was schier niet machtigh, haeren mont te openen, om te spreken: want de noodelijcke krachten tot het spreken, haer ontbraecken. Sy was bereet dese ghesteltenisse des lichaems altijd te behouden: Maer den Biecht-vader heeft haer belast, naer onse Lieve Vrouwe op't Sant te gaen, ende aldaer de verlossinghe van dese quaelen te versoecken. Soo dit van den Biecht vader gheseyt wiert, sagh sy uytijnen mont een licht tot haer herte komen, dat den selven ooghenblick alle de voorseyde kranckheden weghnam. Sy loofden Godt te saemen: Maer *Agnes* evenwel en liet niet te gaen daer sy ghesonden was, om de H. Maghet van dese onverwachte ghenefinghe te bedancken.

§. 5. *Overwint het menschelijck opsicht.*

JOuffrouw Botters vertrock van Ruremonde naer Mechelen, om haeren Sone die inde Societeyt ontfanghen was, naer den Novitiaet te gheleyden, ende hem aldaer tot den Religieusen staet aen Godt op te offeren. *Agnes* die in haer huys woonde, vergheleschapte dese Moeder in soo godt vruchtighe reyse: Ende nam haer discipline mede, om in haere ghewoone-lijke